

Náhrada škody je v obecném smyslu právním institutem, kterým právo reaguje na takové chování subjektů, jehož výsledkem je vznik majetkové nebo nemajetkové újmy. Účelem náhrady škody je zjednání nápravy a odstranění důsledků, které způsobením škody vznikly. Jedná se o právní vztah, jehož obsahem je existence zvláštních povinností, které jsou subjektům uloženy vedle, nebo namísto povinností stanovených původním právním vztahem, jehož fungování bylo narušeno způsobením škody, pokud se jedná o smluvní odpovědnost za škodu. Jde-li o delikt ní odpovědnost za škodu, tak vzniká mezi subjekty zcela nový právní vztah.

K odpovědnosti k náhradě škody v soukromém právu dochází za splnění následujících obecných předpokladů: šlo o protiprávní úkon nebo o zákonem kvalifikovanou událost vyvolávající škodu, vznikla škoda, existuje příčinná souvislost mezi protiprávním úkonem nebo zákonem kvalifikovanou událostí a vznikem škody a nakonec v některých případech odpovědnosti za škodu i zavinění ve formě buď úmyslu nebo nedbalosti.

... v některých případech velk ý důraz na prevenci škod.